

Чи ти розумієш?

День пам'яті голодомору

студенська рада ДДПУ

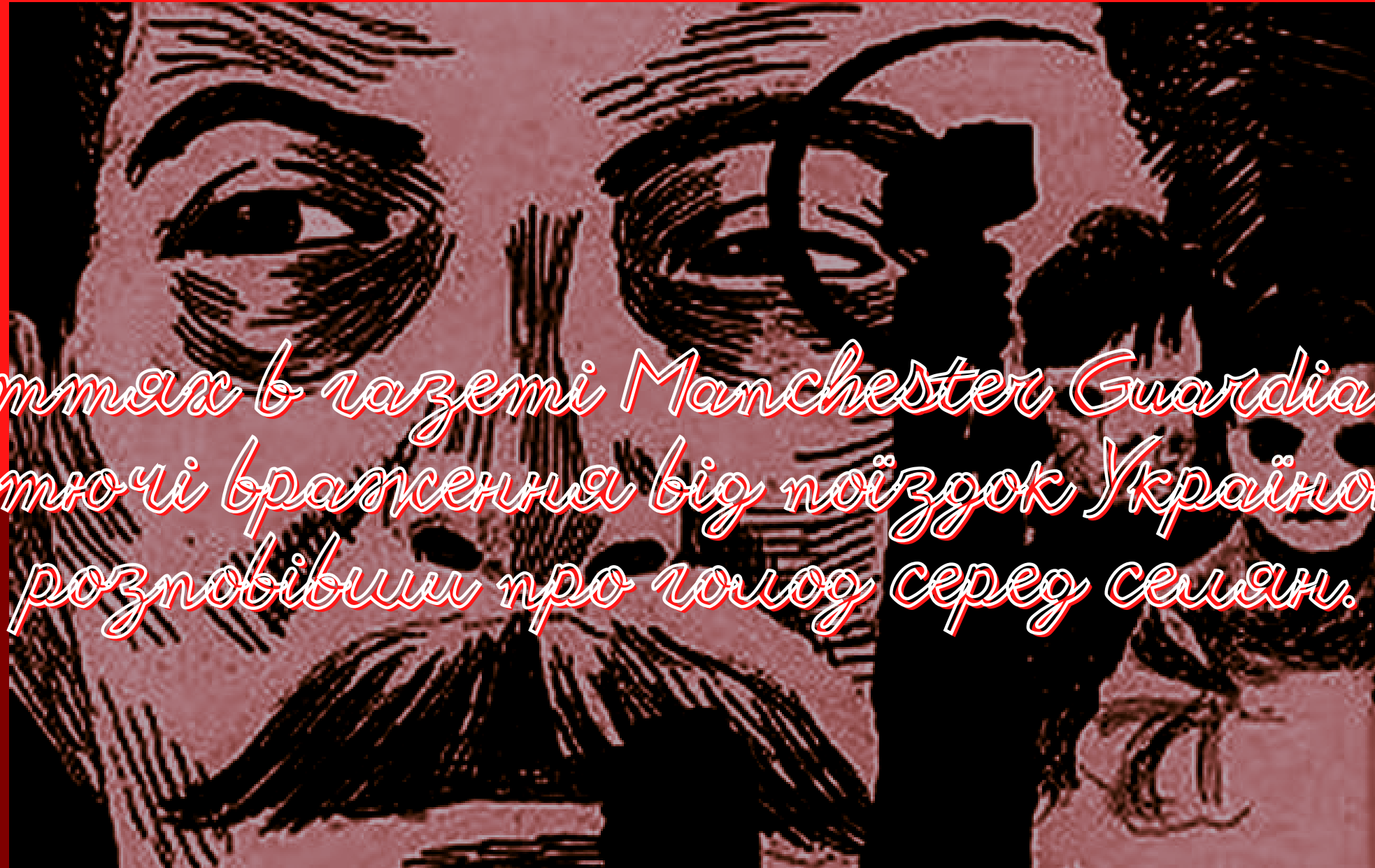
Голодомір 1932–1933 років – акт геноциду українського народу, організований керівництвом ВКП(б) та урядом СРСР у 1932–1933 роках шляхом створення штучного масового голоду.

У 1932–1933 роках було
вбито понад 7 мільйонів
осіб на території УСРР та
3 мільйони українців поза
її межами, в регіонах, які
історично були заселені
українцями: Кубань,
Північний Кавказ, Нижнє
Поволжя та в
Казахстані.

Одними з перших про голод в СРСР повідомив англійський журналіст Майкель Малерідж у грудні 1933 року.

У трьох статтях в газеті Manchester Guardian журналіст описав свої гнітючі враження від поїздок Україною та Кубанню, розповівши про голод серед селян.

Після першої ж його статті радянська влада заборонила іноземним журналістам їздити по враженнях голодом територіях країни.

Саме слово "Голодомор" вперше з'явилося в друкованих працях українських емігрантів у Канаді та США в 1978 році. У СРСР на той час істориками дозволяли лише говорити про "труднощі з продовольством", але не про голод.

Коли про цю тему почали дискутувати дедами відвертіше, у 1990 році ЦК Компартії України дозволив публікацію книжки "Голод 1932-1933 рр. в Україні: очима істориків, мовою документів".

У селян, які не вклалися в плани хлібозалоцівель і борлуваши державі зерно, конфісковували все інше продовольство.

Воно не зараховувалося як сплата боргу і було лише каральним заходом та способом збалачення представників радянської влади.

Політика натуральних штрафів мала змусити селян здати державі начебто приховане від неї зерно, якого насправді не було.

Спочатку каральними органами дозволяли відбирати лише м'ясо, сало і картоплю, однак згодом вони взялися і за інші продукти тривалого зберігання.

У серпні 1932 року під приводом того, що розкуркулені селяни та "інші антисоціалістичні елементи" розкрадають вантажі з товарних поїздів та колгоспне і кооперативне майно, Сталін запропонував новий репресивний закон про охорону державного майна.

За каральним документом закріпилося народна назва "закон про п'ять колоків", оскільки винним у розкраданні державного майна фактично був кожен, хто без дозволу зібрав на колгоспному полі кілька колоків пшениці.

За перший рік дії нового закону за ним засудили 150 000 осіб.

Свідки Голодомору розповідають про випадки, коли доведені до відчаю сім'яни їли тіла своїх чи сусідських померлих дітей.

За деякими даними, за канібалізму під час Голодомору засудили понад 2500 людей.